

Találkozás a pornográfiával

*Torokgyulladással feküdtem otthon
azon a késő áprilisi napon, amikor
először találkoztam a pornóval.*

*A délelőtti tévéműsorban Maria
Geronazzo és rendezője az egyik
legújabb filmjükről beszélgettek.
Nagyapám kacsanyakból főzött
levest – a riporterek dadogva
kérdettek rá a részletekre.*

*A meghívottak válasz helyett
a stúdió dohányzóasztalára
készített fabábukkal kezdtek
szemléltetni: az egyiket középre
fektették, a másik hetet pedig,
mintha egy közös gyilkosság
helyszíné lenne, a kiválasztott
köré állították. Ekkor papa
belépett a gőzölgő levessel,
és ahelyett, hogy kikapcsolta
volna az adást, megvárta
az elemzés végét, és
jó étvágyat kívánt.*

A vallomásos költészet szerepe korunkban

*Kilenc verset fejeztem be, amíg
odakinn egy barátunk esküvői meghívóival
bíbelődötél. Vagdostad a borítónak szánt
zsákanyagot, és egyesével becsomagoltad
az összeset. Nálam folyt a víz, közben
mániákusan valami nagyobbra gondoltam,
ami majd összetartja jegyzeteim,*

*félkész dolgaim.
Kilenc darab született így,
a pörgő vízóra mellett. Kilenc mi?
Felismerés, levegővétel, vers.
Lehajolni a földig. Megszédülni,
visszaegyenesedni.
Jó esküvő lesz, tudom. A sajátunkra aligha
gondolok, pedig hoztam neked gyűrűt
a Közel-Keletről. A puha fém sokszöggé
deformálódott az ujjadon. Tanítani kellene
olyan elnézőnek lenni, amilyen te vagy.
Nem tudom – valahogy így.*

Barátaim!

*Persze, hogy nem tudok egyetérteni
minden esztétikai döntésekkel.
Noha elfogadom, igazak.
Egy szó, amihez ragaszkodtok.
Egy mondat, ami bár értelmetlen,
szerintetek úgy a jó. Evidenciáink
ágenciák. Pontosvesszőitek rühellem.
Gondolatjeleim – rühellitek.
Ezért amikor találkozunk, már
minden hiába: nem izgat az olvasás
melankóliája, a mélység, amit csak
én nem veszek észre. Inkább
elnémulok, jobb a béke.*